

13. O zámku Novohradském a jeho okolí.

Zámek novohradský se svými 33 komnatami, dlouhými chodbami, kaplí, oratoří a arkýřovou světnicí jest v pověstech lidu místem tajemným.

1. Pokud N. Hrady neměly sušáren, sušil se chmel ponejvíce na lískách V pokojích zámeckých a tu vypravovali sušičové chmele, že jim po jedenácté hodině sama od sebe zhasla světla a mohli dělat co chtěli, nebyli "v stavu" je rozsvítil.

2. Totéž tvrdili staří, že slyšali od svých předků, že mezi dvanáctou a první hodinou se děje. Dle vypravování dědečka Antonína Kudrny (r. 1788 rozeného), o půlnoci světla v komnatách zámeckých sama od sebe zhasnou, je slyšeti po chodbách tiché kročeje, otvírání a bouchání dveří, řinčení oken a hřmot jakoby se nábytek s hlomozem přendával, když však odvážnější po příčinách pátrali, nikoho neviděli. Po drahé době vše utichne a jenom Meluzina ozývá se v četných komínkách zámku.

3. **Bílá paní.** O půlnoci (mezi 11. a 12. hodinou) slyšeti jest zvláště při svitu měsíčním mezi zámekem a vinicí (svah k jihu pod hradem) silné hučení a praskání. V té době zjevuje se na zadním dvoře na dlouhé chodbě a u brány Bílá paní. Ačkoliv mnoho starých lidí ujišťovalo, že viděli tu vysokou postavu ve dlouhém rouše přepásaném, nikdo neví, kam se ztratila. (Vypravování Jakuba Kádnera ze vsi Jimlína, jehož příbuzní též Bílou paní viděli.)

4. **Hradní panna.** Na chodbách zámku visely až do r. 1879 obrazy četných Warrenbachových koní, podobizny Warrenbacha a jiné, mezi jiným i podobizna jakési jeptišky, která měla na čele velikou krvavou ránu. O tomto obraze se vypravuje, že to byla sličná dcera hradního pána, která z okna arkýřové světnice vedle kaple se vrhla do příkopu. Zamílovala se totiž do cizího malíře, který při opravě kaple na tamních malbách pracoval a jenž její náklonnost opětoval Avšak rodiče hradní slečny bránili této známosti a tu nešťastnice raději se vrhla do hradního příkopu, kde se zabila. Nenašla však pokoje a dosud po dvanácté hodině prochází všemi pokoji hradu a zmizí ve věži. (Dle vypravování 78leté stařeny, která jako mladé děvče u důchodníků na zámku sloužila).

Dle matriky sňatků v Opočně byl počestný člen malířského cechu Merlín z Brabantu oddán s šlechtickou slečnou z Nových Hradů. Pověst spojuje tuto pověst s malbou v někdejší kapli, která představuje dívku na čele poraněnou. Poněvadž její oděv dle tehdejšího kroje podobá se šatu jeptišky, byly dle jiné pověsti na zámku jeptišky, z nichž jedné přibájeno vyskočení s okna.

5. **Vodník.** Na konci aleje "u rybníka" bývá viděti vodníka, který již mnohé lidi, kteří po pěšině k Postoloprům se ubírali, s cesty svedl.

6. **Černý pes.** Mezi Opočnem a Jimlínem u sv. Anny přichází z Najpourovic zahrady u mlejna veliký černý pes, který vyprovází lidi až ke kapli k Opočnu, kde náhle zmizí. Jindy objevuje se místo černého psa malý šedivý mužíček jako tichý průvodce počestných. (V místě tom je pahlas zvukový).

7. **Muž se svítilnou.** Bohatá na zkazky je kaštanová alej u dvora. Tam prý objevuje se v noci muž se svítilnou na hlavě, který lidi ze Zeměch, Jimlína a Nových Hradů až domů doprovází a náhle zmizí. Jindy viděti jest v aleji valící se veliký ohnivý sud aneb ohnivého psa.

8. **Světýlka.** Po pěšině dále k Postoloprům v "Podmoklinách" zeměšských a na "suché louce" objevovala se světýlka, která chodce noční často s cesty sváděla.

9. Z komory vedle věže vede chodba (dnes za zděná) pod tratí "Na tabulkách" až ku kapličce u stanice Louny-předměstí, kde se zakončuje. Jiní tvrdí zase, že chodba končila až v Lounech v starobylém domě "U růže" (dnes "Union").

14. Veselé příběhy z okolí Opočna.

1. **Touchovická sůl.** Uprostřed mezi Opočnem a Touchovicemi proti božím mukám (ze 17. století) jest nepatrné návrší do dneška zvané „Slanský vršek“. Tam zasili moudří a opatrní otcové obce Touchovic svého času sůl. A hle i sůl se pěkně ujala, vzešla velmi hustá, a v krátké době bylo pole plno. Když rostlina vyrostla a dle mínění pánů konšelů již byla k potřebě, vydal se sám rychtář na Slanský vršek okusiti vzácné rostliny. Rostliny na kraji pole měly již dosti palčivou chuť (bylyť to kopřivy); avšak hlava obce rozhodla, že uprostřed pole, kde bylo viděli ještě vyšší byliny, musí býti ještě zralejší a palčivější. Aby však se doprostřed pole dostatí mohl, aniž by rostliny poškodil, vzali jej čtyři páni konšelé na hnojná nosidla a odnesli jej tam. (Touchovičtí dříve nazývali sami svoji obec "prkenná Přelouč").

2. Patronem obce Touchovic jest sv. Vavřinec. Aby místní kaple mohla býti ozdobena sochou patronovou (neboť ji postrádala), požádala obec rychtáře, když do Prahy za úředním posláním se vydával, aby tam sv. Vavřince vyřezati ze dřeva nechal. Neznámo, zdali jej z Prahy přinesl, ale Touchovičtí vyřezanou sochu patrona dosud nemají.

3. Obec Zbrašín slaví pouť "na Kocoura" a před 17. červencem ptají se okolní Zbrašínských, kdo „ho“ letos krmí.

4. Na cestě z Jimlína do Malnic jest socha sv. Antonína, která stojí tak, že dívá se na obě obce (jedním okem do Jimlína druhým do Malnic), Postavil ji v letech 1780 Antonín Rudolf z Malnic (rodák z Jimlína), který nikdy nemohl zapomenouti na radosti a zábavy domova, "oslavil" každoročně masopust po tři dny doma v Jimlíně, kdežto jeho manželka, Němkyně, však "do Čech" netíhla.